

ret intetsigende havnekort. Af statistisk materiale findes der for hver havn en oversigt over import og eksport, fordelt på varegrupper. Der slutes med et udførligt index bag i bogen.

Viggo Hansen.

C. B. Fawcett: Provinces of England. A study of some geographical aspects of devolution. Hutchinson & Co. London 1960. 15 × 22 cm. 192 s. 21 sh.

I det her foreliggende arbejde, der er et genoptryk af Fawcetts bog fra 1919 med visse revisioner af W. G. East og S. W. Wooldridge, slår forfatteren til lyd for en ændring af Englands gamle, administrative inddeling efter counties, som efter hans mening er en uhåndterlig og meget lidt tidssvarende inddeling. I stedet for vil han foreslå en inddeling af landet i 12 nye provinser, hvis indbyrdes afgrænsning er afstukket efter mere geografiske principper. Disse delingsprincipper er sammenfattet i 6 punkter, der ikke alene er geografiske, men også af politisk natur. Fawcett tilstræber nemlig ikke alene en inddeling i naturlige geografiske provinser, men det er hans kongstanke at gøre England til en slags forbundsstat i lighed med den canadiske, hvor enkeltprovinserne har visse selvstyrende funktioner. Derfor er et af hans krav til en region, at den ikke må være så stor, at den kan dominere de andre, og endvidere skal der ved inddelingen tages vidtgående hensyn til særlige egnstraditioner og til lokalpatriotismen. Det i 1919 udgivne kort har han selv revideret i 1942 ud fra mere praktiske hensyn, og der er i hans forsøg flere iøjnefaldende lighedspunkter med den engelske civilforsvarsinddeling fra 2. verdenskrig og med de såkaldte Standard Regions of England and Wales, som fra officielt hold blev forsøgt indført i 1946 med det formål for øje at skabe et bedre arbejdsgrundlag for statistiske og befolkningsmæssige sammenligninger. Disse standardregioner blev bl. a. benyttet i publikationerne fra folketællingen 1951 for England og Wales.

Viggo Hansen.

F. J. Monkhouse: A Regional Geography of Western Europe. Longmans, Green & Co. Ltd. London 1959. 15 × 23 cm. 726 s. 50 sh.

Mens de fleste regionale geografier behandler landene inden for deres nationale grænser, så har Monkhouse i dette arbejde helt set bort fra politiske skel og behandlet Vesteuropa udelukkende ud fra de fysiske forhold. En anden nydannelse er forfatterens definition af Vesteuropa, idet han kun regner Benelux-landene og Frankrig hertil. Da inddelingsprincippet er rent fysisk, får han sit Vesteuropa delt i tre landskabsregioner, som er bogens kapitelinddeling, nemlig 1. Lavlandene, 2. de Hercyniske Plateauer og 3. de Alpine Foldelandskaber. Hver af disse er dog yderligere inddelt i mange småregioner, der er behandlet hver for sig. Det nye er dog ikke alene disse regioner, men også forfatterens personlige bidrag til forståelsen af dem, tilkommet gennem hans mange rejser i de områder, han behandler. Men så kan man i øvrigt være enig eller uenig med ham om inddelingsgrundlagene, når han f. eks. afgrænser det Armorikanske Plateau efter undergrunden og det Centralfranske Massiv efter 1000 fod kurven eller lader Lorraine behandle under lavlandene sammen med de unge bækkener. Teksten er ledsaget af mange smukt udførte og instruktive kort-